

Arhitectul Alexandru Iotzu

S-a nascut in Bucuresti, la 20 august 1918. Mama- Maria Iotzu, tatal -Constantin Iotzu, arhitect, profesor si decan al Facultatii de Arhitectura din Bucuresti intre anii 1940-1944. A urmat clasele primare la scoala C.A. Rosetti din Bucuresti intre 1926-1928 si cursul secundar la Liceul "Spiru Haret" intre anii 1928-1936.

Din 1935 lucreaza ca desenator arhitect in biroul tatalui sau.

In perioada 1936-1941 urmeaza cursurile Facultatii de arhitectura din Bucuresti. Isi sustine Diploma in februarie 1944, obtinand calificativul „Magna cum Laude”.

Din ianuarie 1939 lucreaza in atelierul arhitectului Petre Antonescu, academician, rector al Facultatii de Arhitectura si apoi, din 1941 in biroul acad., prof., arh. Octav Doicescu.

Prima sa lucrare, dateaza din 1939, fiind conacul din comuna Stefesti, al unchiului sau Grigore Georgescu si al sotiei acestuia, pictorita Michaela Eleutheriade.

Din 1945 arhitect proiectant la Societatea de Telefoane, pana in 1949 (sef de sectie de arhitectura). In aceasta perioada a proiectat:

- Extinderea si supraetajarea centralei telefonice Victoria din Bucuresti
- Complexul de locuinte si cresa pentru salariatii Societatii de Telefoane, de pe Calea Rahovei(1945)
- Casa de odihna de la Pucioasa (1946)

In perioada martie-iulie 1949 lucreaza la Directia Aviatiei Civile, in colectivul de proiectare al aerogarii Baneasa. In aceeasi perioada a fost responsabilul colectivului de proiectare care a elaborat prima schita de sistematizare a orasului Ramnicu Valcea.

Din iunie 1949 pana in decembrie 1950 conduce colectivul de proiectare pentru lucrari de investitii al Directiei Superioare Politice a Armatei, elaborand proiectele:

- Casa Armatei din Bucuresti (transformare si adaptare)
- Salile de festivitati de la scolile militare din Beius și Inău (1949)
- Scoala de aviatie de la Zilistea, corpul principal de cazare.(1950)

Din decembrie 1950 pana in 1953 este seful colectivului de arhitectura din Directia de Investitii a Comitetului Cinematografiei unde proiecteaza

- Studioul si laboratorul cinematografic din cartierul Floreasca (1951-1952)

Transferat prin decretul de infiintare al Institutului Proiect Bucuresti, in 1953, ocupa functia de sef de atelier in aceasta institutie pana in toamna anului 1956 si proiecteaza

- Fabrica de panificatie Caransebes (1953)
- Cartierul de locuinte Grivita Rosie din Bucuresti.(1953-1955)

Din 1956 pana in 1971 sef de atelier si consilier la I.S.C.A.S. In aceasta perioada elaboreaza proiectele:

- Teatrul de Stat din Arad (1957-1961) – coautor, arh. Victor Aslan – Premiul C.S.C.A.S. si al Uniunii Arhitectilor
- Ansamblul de odihna MIG de la Eforie Nord (1958)
- Teatrul Mic din Bucuresti, reconstructie integrala (prin proiectare directa intre 1958-1956)

- Ansamblul de odihna C.C.A.S.M. de la Eforie Sud (1960)
Premiul C.S.C.A.S. si al Uniunii Arhitectilor.
- Cartier de locuinte „Parc” in centrul orasului Suceava(1960)
Premiul Uniunii Arhitectilor
- Ansamblu de locuinte pe strada Romul din Craiova.(1961)
- Casa de oaspeti la Paris.(1961)
- Centrul orasului Piatra neamt – detaliu de sistematizare.(1960-1961)
- Proiect de executie pentru ansamblul central Piatra Neamt (4000 apartamente, magazine,scoala,birouri,cinematograf,dispenar,etc – 1961-1964)
Premiul C.S.C.A.S. si al Uniunii Arhitectilor.
- Hotelul „Ceahlau” din Piatra Neamt (1963-1965)
Premiul C.S.C.A.S. si al Uniunii Arhitectilor.
- Hotelul „Parc” din Turnu Severin (1966-1967)
Premiul Uniunii Arhitectilor.
- Complexul coloniei de copii de la Navodari (1967-1969)
- Imobil de locuinte in Berlinul de vest.(1970)
- Teatrul National din Craiova (1966-1967)
Premiul Uniunii Arhitectilor.

Din 1971 titular la Institutul de Arhitectura „Ion Mincu” (unde colaborase din 1963,avand functia de conferentiar)

Din 1965 a facut parte din comitatul de conducere al Uniunii Arhitectilor. Ales in 1971 in Biroul de conducere al Uniunii Arhitectilor – responsabil al sectiei de cladiri de locuit si social-culturale.

Din 1972 este delegat al Uniunii Arhitectilor in grupul de lucru „Habitat”, din cadrul Uniunii Internationale a Arhitectilor, fiind numit responsabilul celei de a II-a grupe teritoriale (tarile din estul Europei). In aceasta calitate redacteaza referatul de analiza a evolutiei locuirii(1975), care, impreuna cu cele ale celorlalte grupe teritoriale a stat la baza „Chartei locuirii” intocmite de U.I.A.